

Upozornění

V pátek 26. listopadu bude večerní mše sv. mimořádně již od 17.00 hod. Musím po ní odjet do Českých Budějovic na seminář na teologické fakultě. Ve středu 1. prosince budu mít večer přednášku na Dobříši. Z této příčiny odsloužím mši sv. v tento den již ráno od 8.30 hod. Mše ve čtvrtek 2. prosince bude taktéž od 8.30 hod.

Výtěžek sbírky na misie

Při misijní neděli 24. listopadu se vybralo ve starorožmitálské farnosti 10 559,- Kč. Ve Hvozďanech pak 3 437,- Kč a v Bohutíně 1 585,- Kč. Všem dárcům patří upřímné poděkování.

Z důvodu exercicií duchovního vyjde příští číslo farního zpravodaje až v neděli 5. prosince.

Úmysly mší svatých od 8. listopadu do 5. prosince 2010

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod.
m: Čt 8.30 hod.
Večerní mše sv. M: Út, St, 17.00 hod.
M: Pá, So 18.00 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí
M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 8.11.	mše sv. není	Po 15.11.	mše sv. není
Út 9.11.	Za Marii a Františka Irovy, Jarmilu a Františka Liškovy a jejich rodiče	Út 16.11.	mše sv. není
M			
St 10.11.	Za † Josefa a Andělu Zizlerovy, jejich syn Eduarda, Jiřího a Otu a snachu Boženku	St 17.11.	mše sv. není
M			
Čt 11.11.	Za Evu a Františka Hořejší, dceru Evu a vnuka Rudolfa Jarolíma	Čt 18.11.	mše sv. není <i>intence</i> Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich rodiče <i>bude odsloužena na Sv. Hoře</i>
m			
Pá 12.11.	Na dobrý úmysl	Pá 19.11.	mše sv. není <i>intence</i> Za rodinu Šimovu a Jungmanovu a d. v o. <i>bude odsloužena na Sv. Hoře</i>
m 8.30 !			
So 13.11.	Za Janu Blažkovou, za živé i † členy rodu a za d. v o.	So 20.11.	Za Miroslavu Honsovou, její rodiče a sourozence
M		M	
Ne 14.11.	Za farnosti	Ne 21.11.	Za † Karla Květoně a jeho rodiče
R		R	

Po 22.11.	mše sv. není	Po 29.11.	mše sv. není
Út 23.11.	Za živé i † členy chrámového sboru a všechny kostelní zaměstnance	Út 30.11.	Za rodinu Jeníčkovu a Veverkovu
M		M	
St 24.11.	Za † Štefana Filu a † Štefana Marcišovského	St 1.12.	Za † Josefa Drazdíka, jeho rodiče a rodiče Větrovských
M		m 8.30 !	
Čt 25.11.	Za † rodiče Skoupé	Čt 2.12.	Za Josefa Sýkoru, Jaroslava Flemra a jejich rodiče
m		m	
Pá 26.11.	Za † z rodiny Holanovy, Hájkovy a celý rod	Pá 3.12.	Za Marii a Karla Kloudovy, Marii a Josefa Tolmovy
M 17.00!		M	
So 27.11.	Za Marii Vonáškovou a její rodiče	So 4.12.	Za Marii Horkou, rodinu Fousovu a Varvařovských
M		M	
Ne 28.11.	Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu a za d. v o.	Ne 5.12.	Za farnosti
R		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 1.12. 2010. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 17 Ročník VII 7. listopadu 2010

Načerpát vitamíny

V šedivém listopadovém čase se snažíme jíst hodně vitaminů, abychom dokázali vzdorovat únavě, která nás v tomto období přepadá, a zůstali v dobré kondici. Snažíme se své děti dobře vyzbrojit proti všudypřítomným zákeřným virům, dbáme o jejich tělesné blaho – a je to tak dobře. Myslíme však také na to, jak je vyzbrojit duchovně? Hlídáme si termíny očkování a sledujeme, jestli správně rostou, ale věnujeme stejnou pozornost i jejich duchovnímu růstu? Pro své miláčky vymačkáváme pomeranče a krájíme petrželku, ale uvědomujeme si, že jejich srdce potřebuje „duchovní vitamíny“, aby mohli růst v Boží lásce?

Co je to za „vitamíny“ a kde je máme hledat? Bůh se nám dává ve svátostech. Přichází do našeho těla, aby nás živil, léčil a posvětil a aby nám odpustil. UVědomujeme si tuto sílu svátostí a z nich zvláště eucharistie a svátosti smíření, které nás provázejí celým životem? Umíme čerpat z nevysychajícího pramene, který v nás vytryskl v den našeho křtu? „Kdo se napije vody, kterou mu já dám, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného“ (Jan 4, 14). Svátosti jsou nevyčerpatelným pokladem, z něhož si každý den můžeme brát to, co k životu potřebujeme.

Při modlitbě nám Bůh „dobříjí baterky“. Všechny děti vědí, že žádný elektrický přístroj nefunguje, pokud není zapojen do zásuvky. Pro nás platí totéž. „Fungovat“ můžeme jen tehdy, když jsme napojeni na Boha. Čím víc jsme přetížení, unaveni, přepracováni a ve spěchu, tím naléhavěji se potřebujeme zastavit a pomodlit. A ne jen jednou za čas, ale každý den, a ne rychle, abychom to měli co nejdřív z krku, ale s plným vědomím a soustředěním vložit své břemeno Bohu do rukou.

Všichni máme zkušenost s tím, že únava nás uzavírá do bludného kruhu. Když jsme unaveni, máme sklon k tomu, že děláme spoustu zbytečných věcí a zbytečně se rozčilujeme, a tak mrháme energií, což nás vyčerpává ještě více. Jediný prostředek jak z tohoto koloběhu vystoupit spočívá v tom, že všechno svěříme do rukou Božích: „Pane, jsem jen nástroj ve tvých rukou. Důležité nejsou mé plány, ale to, co ty chceš učinit skrze mě. Všechno očekávám od tebe, bez tebe nezmůžu nic.“

Naším pokrmem je při tom Boží slovo. Číst slovo Boží a rozjímat o něm není žádný přepych, ale nutnost. Písmo svaté je jako chleba, z něhož nám církev jako správná matka každý den kousek podává. Touto každodenní porcí chleba jsou liturgická čtení, zvláště ta mešní. V misálu si je může vyhledat každý z nás. Jistě, úplně všemu v nich neporozumíme a někdy býváme tak unaveni či roztržiti, až máme dojem, že čtením těchto úryvků, jejichž smysl nám uniká, jen ztrácíme čas. Duch svatý však nikdy unavený ani roztržitý není. To on způsobí, že

v nás Boží slovo zapustí kořeny, to on nám ho pomůže vstřebat, aby pro nás bylo výživným pokrmem.

Bůh nám neúnavně, plnými hrstmi dává vše, co potřebujeme, abychom rostli v jeho lásce. My však musíme být připraveni jeho dary přijímat. Bůh před námi stojí jako žebrák a nikdy si vstup nevynucuje. Otevřít dveře musíme my sami. Jak? Tím, že věnujeme pozornost svým bližním, dělíme se s nimi a odpouštíme jim, otvíráme svá srdce, která jsou pak schopna přijímat Boží dary. Únava je často příčinou toho, že se stahujeme do sebe a soustředíme se jen na své vlastní povinnosti a těžkosti a bližní pak zanedbáváme. Když jsou naše uši, oči a srdce vůči bratřím uzavřeny, Bůh k nám vejít nemůže.

Když je zima nejtěžší – když se nás v životě zmocňuje únava, bolest či temnota – všichni potřebujeme „načrpat vitaminy“, abychom dokázali vzdorovat zákeřným virům jménem skleslost, uzavřenost a zoufalství. Když chráníme děti před chřipkou, myslíme také na to, abychom je vyzbrojili proti těmto obávaným duchovním virům napadajícím to, co je v nás nejceněnější.

Jak mluvit s dětmi o smrti?

Dušičky nás vybízejí k tomu, abychom na smrt pohlíželi jako na vstup do věčného života. Zároveň ji však prožíváme bolestně, neboť představuje i odloučení a bránu do neznáma. Proto jsme někdy v pokušení setkání dětí se smrtí oddalovat, jak jen to jde. „Vždyť na to stejně brzy přijdou, na utrpení mají času dost.“ Někdy to samozřejmě není možné. Ale je to vůbec žádoucí? A jestliže se s dětmi o smrti mluvit má, tak jak?

Všichni víme, že děti se mohou se smrtí střetnout již v útlém věku, ať už jde o smrt otce, matky, bratra, sestry, dědečka nebo babičky. I samo dítě může být v nebezpečí smrti. Je jasné, že s dítětem, jehož dny jsou sečteny, nebudeme o smrti mluvit stejně jako s dítětem, které trpí odchodem blízkého člověka, nebo s dítětem, jehož se smrt ještě nijak přímo nedotkla. Ať už jsou okolnosti jakékoliv, mluvit s dítětem o smrti není nikdy snadné, ale i neobratná slova jsou lepší než mlčení. Všechny děti bez výjimky se smrtí zabývají, a to i tehdy, když o ní samy nemluví, protože cítí, že rodiče se odpovědi vyhýbají (nebo – a to je ještě horší – když si uvědomují, že jim rodiče o smrti lhali).

K tomu, abychom se odvážili o smrti mluvit, není nutné být s ní dokonale vyrovnaný. Pláčeme, že nám umřel někdo blízký? Nevystavujeme svou bolest na odív a nevyprávíme dětem o svých rozjitřených pocitech, ale ukažme jim, že pláčeme a že vyrovnat se se smrtí blízkého člověka je těžké pro každého. Především je třeba, aby dítě dobře chápalo, že křesťanská naděje, důvěra v Boha a víra ve věčný život utrpení proměňují, ale neruší. Vždyť i Ježíš plakal nad hrobem svého přítele Lazara.

Když s dětmi mluvíme o smrti, dbejme na to, abychom nepoužívali výrazy, které by mohly být špatně pochopeny. „Nebe“ je to, co máme nad hlavou, a když dítě dobře nepochopí, že toto slovo znamená i Boží království, bude si myslet, že mrtví nám visí nad hlavami. „A když prší, tak padají?“ ptalo se jedno dítě. A holčička, které před několika měsíci zemřela maminka, chtěla dopis pro ni pověsit na létajícího draka. Rovněž neříkejme: „Bůh si tatínka vzal.“ Jak by se dítě nebouřilo proti Bohu, který mu „vzal“ otce?

Vždycky, a zvláště když se jedná o základní otázky týkající se smrti (i zrození), mějme na paměti, že dítě vnímá jen to, co ho zajímá, že různé věci chápe a zpracovává postupně. Nedivme se tedy, že musíme opakovat věci, o kterých jsme si mysleli, že už je dítě ví.

Mluvit s dětmi o smrti, to znamená mluvit s nimi především o životě; o životě, který začal zde na zemi, ale plně se rozvine až na věčnosti. Znamená to vstřípit jim, že všichni zemřelí jsou zde skutečně – byť tiše a nenápadně – stále s námi, neboť společenství svatých spojuje jednou

láskou všechny živé na zemi i v nebi. Znamená to opakovat jim, že o onom světě nic nevíme proto, že nám Bůh chce „připravit překvapení“. A vzhledem k tomu, že Bůh je Otec, který miluje ze všech otců nejvíce, můžeme si být jisti, že to překvapení bude úžasné!

Christine Ponsardová (z knihy Víra v rodině, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství)

S modlitbou je to jako s láskou.

Na počátku mnoho slov a dohadování.

Pak nastane ticho a každé slovo

je dlouho vyčkávané.

Jsou chvíle, kdy jsou slova zbytečná. (Carlo Carretto)

Zprávy a oznámení

Biblická hodina v Bohutíně

Ve čtvrtek 11. listopadu se na faře v Bohutíně koná biblická hodina s tématem Eschatologie, apokalyptika – poslední věci světa a člověka. Začátek bude od 18.30 hod.

Mše v pátek 12. listopadu

Vzhledem k tomu, že se v pátek 12. 11. zúčastním večerního koncertu duchovní hudby ve Lnářích, odsloužím mši sv. mimořádně již ráno od 8.30 hod. v městském kostele.

Bohoslužba slova ve Hvoždanech

V neděli 14. listopadu budu sloužit od 10.00 hod. poutní mši ke cti sv. Martina v Tochovicích. Z toho důvodu se skuteční ve hvoždanském kostele bohoslužba slova, kterou povede pan jáhen z Březnice Mgr. Jan Mikeš.

Exercicie duchovního

V listopadu se pravidelně účastním kněžských duchovních cvičení na Svaté Hoře. Ani letošek nebude výjimkou. Od nedělního večera 14. 11. do sobotního dopoledne 20. 11. 2010 tudíž nebudu přítomen ve farnosti a nebudu po většinu dne ani dostupný na mobilním telefonu. Případné závažné záležitosti mi prosím raději sdělte pomocí SMS. V nezbytných případech mne jako obvykle bude zastupovat pan děkan Charypar z Březnice. Intence mši sv. odsloužím na Svaté Hoře.

Svatba

Pravděpodobně poslední svatba v letošním roce se uskuteční v sobotu 20. listopadu ve starožmitálském kostele. Ve 14.00 hod. zde vstoupí do stavu manželského pan Martin Částka z Voltuše a slečna MDDr. Veronika Vandasová.

Přednáška s besedou o Jakubu Janu Rybovi

Česká křesťanská akademie pořádá v neděli 21. listopadu od 16,00 hodin v Modrém salonku ZUŠJJR na Náměstí v Rožmitále pod Třemšínem přednášku Mgr. Ivany Hoyerové na téma „Život a dílo Jakuba Jana Ryby – omyly a fakta“.

Mše v domově důchodců

Ve čtvrtek 25. listopadu bude od 14.30 hod. sloužena mše v rožmitálském domově důchodců.

Žehnání adventních věnců

První adventní neděle letos připadá na 27. 11. Adventní věnce budou žehnány již v předvečer při sobotní mši sv. od 18.00 hod. v městském kostele a pak samozřejmě i při nedělní mši v kostele farním od 8.15 hod. Žehnání se uskuteční v tento den i při bohoslužbách ve Hvoždanech a v Bohutíně.